

Шуменска ПОЩА

ВЕСТИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТ

УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ РАДЕВЪ

Рекация и администрация
Пл. "ЦР. БОРИСЪ", тел. 140

Излиза:

СРЪДА и СЖБОТА

АБОНАМЕНТЪ:

За год. 80 лв., 6 м. 50 лв., 3 м. 30 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Търговски и официални 2 лв. кв-см.

Да служимъ на красотата

Отъ дълги години цѣлиятъ свѣтъ тревожно псвтаряше, че изживяваме тежки времена. Сега, отъ нѣколко месеци свидетели сме на една трагедия, чийто незнаенъ край се губи далечъ въ хаоса на идните кървави дни; Наредъ съ многого стопански произвочения и неравномѣрно разпредѣляне на богатата, душата на човѣка е станала бедна отъ хмъ нравствена красота и идеалистически стремежи. Животътъ бързо крачи къмъ черни пропасти, кждето животътъ въчно страдание и борба на всички срещу всички...

Не само война съ бомби, аероплани, танкове, орджия подводници разтърсва днесъ свѣта. Човѣчеството воюва упорито съ красотата. Тя е изгонена отъ политиката; обществения животъ, стопанскитѣ отношения, религията, философията, науката, изкуството, междучовѣшкитѣ отношения — отъ всѣкъже, кждето е човѣка. Лпсата на красота помогна да стигне свѣта до тия трагични дни...

Лжката и измамата сж оржия за богатство и успѣхъ! Подлостъ и лицемерие хората правятъ карьера. Злостъ, завистъта и злоезичието сж въ устата на всѣки, който вижда какъво предимство въ ближния си. Да бжде унищоженъ равствено нѣкой, това е едва ли не удоволствие...

Основнитѣ принципи за водене на единъ почтенъ и псвършенъ животъ, днесъ се смѣтатъ, че сж за глупцитѣ. Човѣшката душа става пуста като пустиня, срѣдъ която зободно се разхожда крѣвожадни лѣвъ, готовъ да унищожи всичко на пътя си...

Въ обвинения разговоръ ще чуете само отрицание, нѣщо че наистина свѣтъ е изтъканъ само отъ зло! Граданието не спохожда единици; то е масово явление. Идѣте за радостъ човѣтъ живѣе, за да страда!

Защо ни е обхванала тая психоза на злото, което криваме съ чудновати идеи за щастие? Нима то трѣбва да гради върху страданието на другитѣ? Въ такива идеи нѣма ни капка красота, а отъ тѣхъ лѣха само насилие, жестокостъ и крѣвъ. Не е възможно да се даватъ рецепти за щастие, когато въ тѣхъ липсва красота.

Страданието на човѣчеството нѣма да бжде премѣхнато като въ отношенията на хората и въобще въ живота не зне красотата. Тя трѣбва да обхване душитѣ и тогава истината и правдата ще проникнатъ навсѣкъже. Безъ истина и правда не може да има красота.

Да се служи на тия два основни принципи за общочовѣско щастие чрезъ мирно строителство е все едно да се служи на красотата.

А който служи на нея, изпълва най-правилно своята въ живота, който трѣбва да стане по-радостенъ, по-живъ, по-човѣченъ...

ПЕТЪРЪ СТОПОВЪ

Или стопански дейци и специалисти въ нашия парламентъ

Както е известно, следъ дълго борби, най-после бѣше постановено преди нѣколко седмични обединение на агрономи, овчари и ветеринари и се образува федерация на тия стопански дейци.

Въ този случай м-ръ Бзгрявъ е произнесълъ речъ въ която изнесълъ следнитѣ логични факти:

Не е ли знаменателенъ фактъ, казалъ той, че новиятъ парламентъ на земедѣлска България има всичко на всичко само трима души изъ срѣдата на тритѣ стопански категории които непосредствено служатъ на българската земя? Не ви ли прави впечатление, че въ този парламентъ има всичко на всичко двама агрономи, единъ ветеринаръ и нито единъ лесоводъ?

Троянския майсторъ-грънчаръ

Съобщава на почитаемото гражданство отъ града и околията, че за предстоящия сезонъ е изработилъ всѣкакви сждове и пр., които се намиратъ на складъ въ дюкяна срещу Сждебната палата.

Преди да си направите трушиитѣ, посетете депозита за да се увѣрите.

Съ почитание: РАДИ СТОЯНОВЪ
грънчаръ — Шуменъ

Какво става по свѣта

14 октомврий 1939 г.

И Чембърлейнъ не е войнственъ

Историческата речъ на английския премиеръ се посрѣщна въ цѣлъ свѣтъ съ голѣмъ интересъ. Макарь и нѣкои да коментиратъ, че тя решително отхвърля предложението за миръ, действителността опровергава това. Англия е готова, заявява Чембърлейнъ да преговаря, но „германското правителство трѣбва да даде едно убедително доказателство на искреностъ за своето желание за миръ съпредставяне на ефикасни гаранции“. Той намира, че „условията за миръ не могатъ да бждатъ възприети такива, щомъ произлизатъ отъ заплахи“.

Безъ да бжде войнственъ, както Хитлеръ и Далади, Чембърлейнъ оставя една вратичка за преговори. Въпросътъ е: ще почнатъ ли тѣ?

Новъ свѣтъ ще се създаде

Въ речта си Чембърлейнъ заяви: „И победители и победени ще страдатъ еднакво; по какъвто и начинъ да се приключи конфликта, ние нѣма да бждемъ свидетели на сжествуването на единъ свѣтъ такъвъ, какъвто го познавахме преди“.

Германия е готова

Германия е смѣтнала речта на Чембърлейнъ отрицателна за миръ и почва усилено подготвока за грандиозни военни действия.

Разбраха ли се Съв. Русия и Турция?

Пактътъ между дветѣ сили е подписанъ. Съдържанието му ще бжде известно днесъ — утре. Но се знае, че проливитѣ ще бждатъ затворени за военнитѣ параходи на нечерноморски държави. Предполага се, че усилията на Съв. Русия да затвърди мирътъ на Балканитѣ ще се увѣнчатъ съ успѣхъ.

Балкански пактъ

Въ Москва било уговорено за подписването на единъ Балкански пактъ, предшествуванъ отъ мирно разрешаваче спорнитѣ проблеми.

СССР и Финландия

СССР иска да направи Балтийско море Руско, тъй като жизненитѣ му интереси диктуватъ това. За да отсгяватъ нѣкои свои острови (Аландскитѣ и др.), както и нѣкои бивши русни пристанища, Съв. Съюзъ е въ преговори съ Финландия, която мобилизира и се готви за съпротива. Но политиката на СССР да създаде желѣзенъ обръчъ за отбрана на балтийския брѣгъ, както се изразява в. „Правда“ постига желанитѣ резултати.

Последни новини

Съобщаватъ отъ Римъ: новиятъ италиански посланикъ въ Лондонъ ще представи на английското правителство проекто-мемерандумъ за миръ. И Шведскиятъ кралъ Густафъ е изработилъ планъ за миръ.

Япония очаква СССР да насочи усилията си къмъ Индия.

18 тона и полсвина злато пратили руситѣ въ Берлинъ.

Литва е получила Вилно и други 57 градчета съ 220 мили ж. п. линия доброволно отъ СССР.

Водятъ се преговори за провъзгласяването автономията на Словения.

П-стъ

МОТОРЧЕ американско, 3 конски сили,

ПОЧТИ НОВО продава Михаилъ Моловъ

— Шуменъ —

Въ моменти на напрежение, когато не в тѣ сж изопнати до скжсване, налага се по-голѣмо благоразуми, с моосблдане и спокойствие почечъ въра въ доброто бждеще, по-рѣзно и мъдро отношение къмъ нѣща, желние и уторита воля за преодоляване всички мъчистии, които прилизатъ отъ текуцитѣ ъбития.

Какъвто и да бжде изходътъ отъ започната вече война, колкото и държави да бждатъ увлечени въ нея, крепне надеждата, че заинтересуванитѣ ще се сепнатъ, че ония които движатъ народитѣ и човѣшки сждбини, ще се откажатъ да

служуватъ на своитѣ чувствали ще бждатъ принудени да взематъ по-разумни решения, които ще осигурятъ всеобщия миръ и стнси елна справедливостъ за несправдливитѣ и гърпеливо и безмълвно изживяващи следвоенната си трагедия народи.

Народитѣ очакватъ да се изгради нѣщо ново, да се създаде по-другъ редъ на нѣщата, който ще държи за народносното начало и ще гарантира на всички да се ползватъ отъ повече блага, съ които майката земя тѣй щедро ни дарява.

СВѢТЛОВЪ.

Вътрешниятъ огънь

Цѣлата наша литературна и духовна култура е създадена отъ човѣци. Обществениятъ, културенъ и стопански животъ пакъ се движатъ и жѣне успѣхи въ зависимостъ отъ енергията, която дейцитѣ влагатъ и изразходватъ.

Сжщото е и съ държавната машина. Ако служителитѣ на народа изпълватъ своя дългъ безъ желание, механично, студено, така и ще се движи тая машина.

За зла участъ, това е почти така. Въ много културни, обществени и държавни инициативи липсва Вътрешниятъ огънь. Липсва вдъхновението; липсва ентусиазма. Ужъ всѣки си гледа работата, но това е само механично, безъ желание.

А не бива така. Необходимо е да се намѣрятъ начини за разгаряне на вътрешния огънь въ всички обществени доброволни или платени служители. Необходимо е да се върши работа съ ентусиазмъ. Живитѣ мъртави, ако не сж вредни, не сж и полезни.

А който не е обществено полезенъ, не бива и обществото да му дава...

Въ всички гѣнки на нашия животъ трѣбва да се разгори вътрешния огънь, за да може вдъхновението да споходи всички работници на обществената нива.

Пивасъ

Ето нѣкои интересни данни за Шуменска област

Шуменска област згема една площъ отъ 14,736 кв. клм. Тя е образувана, както е известно отъ бившитѣ Шуменски, Варненски и Русенски окржзи. Общиятъ брой на населението на тия окржзи е билъ около единъ милионъ или 64 души на кв. клм.

Най-голѣмъ е билъ Шуменскиятъ окржгъ съ 5992 кв. клм. и 359,485 жители. Следъ него идвали Русенскиятъ и Варненскиятъ.

Въ Шуменския окржгъ е имало 368 населени мѣста, отъ които 6 градски общини и 156 селски; Русенскиятъ окржгъ е ималъ 196 населени мѣста — 3 градски общини и 142 селски; Варненскиятъ — 180, съ 3 градски и 176 селски.

Край на свѣтовната война

Кой е далъ последниятъ сигналъ за спиране на войната?

На 7 декемврий, 1918 год. 9 и половина часа вечерътъ, въ единъ незаеетъ пунктъ между германската и френската войска при Ла Капелъ, нѣмскиятъ подофицеръ Артуръ Зебровски протржбилъ сигнала за края на свѣтовната война. Следъ малко му отговорилъ френскиятъ сигнализистъ Франсуа Салье.

Сждбата възложи на тѣхъ мисията да символизируютъ края на една страшна война, която четири години разтърсваше изъ основи свѣта.

Литературна страница

№ 2

Огъня на творчеството

Един интересен въпрос: „Кое кара твореца да твори? Кое накара гениалните дебърчани, самоковци и тръвненци да режат дървото и създават чудни орнаменти, цвята и образи от мъртвото дърво? Кое накара гениалния Микелъ Анджело да дъла образи, които не ще умрат никога? Кое накара Фидиасъ да счука с длето мъртвия мрамор и да дипли дивни тоги и издъла женски тела, безспир, до дето бѣ оклеветен, че бил алченъ за злато и погубенъ? Кое накара дивния пѣвецъ Орфей, да движи планините, да укротява звѣровете и пѣе, додето до разкъсаха фуриите?

Всичко това се дължеше на огъня на творчеството. Дали велика идея ще разпали тоя огън, или въ пѣтя на твореца ще се яви една нѣжна Евридика, Беатриче, или Лаура, които да разпалят огъня на творчеството е все едно. Той е силенъ, незагасващ. Само смъртта може да угаси истинския огън на творчеството. Хусъ, когато издъхваше на кладата, не престана да проповедва свето вдъхновенно учение. Попъ Василий бѣ най-вдъхновенъ и великъ образъ, когато тихитѣ, но жестоки пламъчета започнаха да лизат краката му на кладата въ Цариградъ, а Галилей предъ страшната заплаха на инквизицията, преклони глава на казъ: „Земята все пакъ се върти“.

Великъ, неугасимъ е истинския огън на творчеството. При всѣки опитъ да бжде загасенъ, той се разгаря въ още по буенъ пламъкъ, който движи общочовѣшката култура.

Тотю Паневъ

„Литературно съвремие“

Литература и животъ, творчество и политическо съвремие—мостове и пропасти между тях—ето постоянните спорни въпроси, които пълнѣха до скоро литературния печатъ. Тая есенъ, обаче разглеждането имъ става излишно. Или по-точно—разнообразието въ мненията става излишно. Защото действителността показва на практика връзката между литературата и живота. Тѣ не могатъ едно безъ друго. Войната започна. Тя е новия белегъ на нашето политическо съвремие. И незабавно литеративниятъ доби нова характеристика. Той се измѣни коренно. „Висшитѣ“ проблеми ставатъ все по-отдълечени, не интересуватъ никого, защото и никого не ползватъ. Видѣ се, че изкуството има служба и тая служба не е въображаема, нито неизмѣрима съ реални мѣрки. Днесъ е вече излишно и това, което бѣше търпимо вчера. Може ли единъ човѣкъ да чете и да изпитва удоволствие отъ четенето, когато знае, че въ сжщата минута кипи войната? Нима може нѣкой хладнокрѣвно да чете приключенията на Донъ Жуановци, да проследва мислитѣ и дѣлата на единици — психопати, да дири нѣкаква недействителна романтика и психологизъмъ и т. н., когато знае, че опасността отъ страшното човѣшко изтрѣбление виси надъ свѣта застрашително и неизбежно?

Младитѣ писатели и тяхното творчество

Всѣка една литература, за да може да има трайно и постоянно значение въ развитието на даденъ народъ, неохотомо е нейните представители да сж създали нѣщо, което да съдържа вѣчни истини.

Нашата най-нова литература се характеризира съ единъ силенъ приливъ отъ младитѣ творчески сили, които още не сж школували и нѣматъ нуждата културна ерудиция и творческа интуиция.

Както въ столицата, така и въ провинцията, се забелязваше едно лудо надпреварване въ печатане на книги, безъ да се държи смѣтка за историческия моментъ, общественитѣ условия, художествената стойност и качественост на книгата. Ние ни най-малко имаме намѣрение да искаме спирането на творческитѣ опитвания на младитѣ, обаче, трѣбва да се държи смѣтка и за това, което е нужно да излѣзе на нашия книженъ пазаръ.

Разбира се, всѣка литература въ своята еволюция има своитѣ добри и лоши страни, но това не значи, че не трѣбва да се замислятъ всички ония които искатъ да я видятъ по-издържана, подобрена качествено и съ дълготраенъ характеръ.

За да стане това, нужна е една обстойна, продължителна работа, надъ всѣки проектиранъ трудъ и тогава да се дава за печатане. Нека не забравятъ младитѣ голѣмото трудолюбие на единъ Толстой който седемъ пѣти е преписвалъ своята епопея на руската вѣмъ — „Война и миръ“, единъ Флоберъ, който нѣколко пѣти е преписвалъ „Мадамъ Бовари“ и чакъ тогава я пусналъ на бѣлъ свѣтъ.

Нуждна е преди всичко издържаност на литературно то произведение откъмъ

Форма, стилъ и основна идея. Всички велики творения на всемирната литература иматъ въ основата си тия белези. За да бжде едно художествено произведение издържано откъмъ форма, това значи то да се отличава съ гладкост, вътрешна хармония, вѣрна композиция, картиненъ езикъ, добра концепция и героитѣ да сж живи хора, да действуватъ, да мислятъ така, че при четенето му ние да преживяваме, да се боримъ и да изпитваме сжщитѣ пориви, страсти и чувства каквито има героитѣ. А за да бжде издържано въ идейно отношение дадено художествено творение — необходимо е то да отразява прогресивния духъ на човѣшкия родъ.

Нѣщо по-вече: да дава пълненъ изразъ на голѣмитѣ социални противоречия и борби, да бжде въ защита на онеправданитѣ и измѣненитѣ природни слоеве и отъ друга страна, да възпроизвежда болнитѣ, страданията, купежитѣ и стремленията на възходящитѣ народи, жадуващи по вече

свѣтлина, братство, правда, истина и красота

Следователно, младитѣ иматъ голѣмъ дългъ: да се трудятъ, да работятъ надъ себе си, ако иматъ заложи и надъ бждещия си трудъ и чакъ тогава да го издаватъ.

Борисъ Марковенски

Около насъ

Обячи на упадъкъ и погромъ.

Вече на нѣколко пѣти въ печата се повдига въпросътъ за ограничаване множеството сензационни издания, които наливатъ духовна отрова въ душитѣ на безкритичния читател. Подъ формата на „наука“, „литература“, „пѣтешествия“, „знаменити приключения“, и т. н. се разнасятъ свободноплюски измишльотини, достойно четиво за читатели, които безвъзвратно сж изгубили богатствата на своята душа...

Какво бждеще на народа може да се очаква когато има фактори да подготвятъ почва за духъ погрома за да очистятъ пѣтъ на духъ, упадъкъ? П. МИТИНЪ

ИСКАМЪ ДА ЖИВѢЯ

Възторзитѣ и воплитѣ на единъ младежъ

Не може да се отрече, че мнозина наши писатели и поети сж родени и израстали въ село. Но не може и да не се признае, че обстановката, грубата и изтощителна работа, примитивната домашна наредба и т. н. не убиватъ много дарования. Убиватъ ги въ смисълъ, че изтощаватъ физическитѣ имъ сили, убиватъ духа имъ всрѣдъ онова безразличие...

Каква ярка иллюстрация на всичко това е дневникътъ „Искамъ да живея“ на младежътъ Д. Сърмовъ, роденъ въ Сухиндолъ и умрѣлъ твърде младъ — едва осемнадесетгодишенъ.

Отъ написаното предъ насъ се разкрива едно голѣмо дарование, единъ безспоренъ талантъ.

Чувствителната душа и сърдце на Д. Сърмовъ се съблскватъ на всѣка крачка съ грубата до тѣпсумие селска действителност. Младежътъ, съ слаба физика, съ душата и заложбитѣ на поетъ е изложенъ на унищожителнитѣ стрели на своята мащеха и е принуденъ съ кошъ на гърба да храни воловетѣ и да чисти яхъра. А тѣлото му е крѣхко, гърдитѣ го болятъ, краката му треперятъ—кой ти вѣрвал! Щомъ като мърдашъ съ крака и рѣже, дълженъ си да работишъ и да умрешъ макаръ и като животно. Непротивъ, мащехата би се съжалила надъ едно болно теле, или крѣва, но никога—надъ своя заваренъ синъ! Книгата на Сърмовъ е една изповѣдъ, но сжщевременно и

Другари

Нощта е раздиплила тъмни вуали надъ жалкитѣ хижи на беденъ кварталъ; въ черната калъ се придвижва въ парпала бледъ призракъ сръбноощенъ старикъ побѣзълъханъ, печаленъ, той спрѣ предъ навеса отъ гнили греди и дѣски изкопанъ; предъ взора му падна въ мигъ черна завеса и той се приведе, отъ трѣпки скованъ. Когато се просна—тѣй хилавъ и уморенъ, изпълни бордея зѣлъ кучешки вой; и дрезгави вопли, катъ птици въ простора, политнаха глухо изъ мрачния покой.

Старикътъ се азира, протяга ръката, но въ мрака не вижда той своя събратъ; а мажка горчива му тегне въ душата, че толкозъ години е скиталъ наредъ...

Но... песътъ притихна и нѣжно съ езика му близна ръката, що бѣ си прострѣлъ; отъ радостъ възкликна въ нощта старикъ, че ласка сърдечна не бѣ той видялъ...

И късно въвъ черната нощъ тѣ заспаха... И въ утрото хванаха калния пѣтъ...

Щомъ мракътъ припадна тѣ пакъ се събраха въ бордея разкъртенъ злочести да спятъ...

ВАСИЛЪ ДУМЪ

Шуменъ.

Азъ помня твоя прахъ, липитѣ и старитѣ, прогнани кѣщи и сякашъ виждамъ пакъ горитѣ на „Кьосковѣтѣ“ — вѣчно сжщи. То бѣха весели години... Кжде сж тримата поети? Тѣй много време сякашъ мина, а още споменътъ ми сѣти.

Не ме се никога накича съ цвѣтята на оная радостъ, но зная: милото момиче ще ми напомня мойта младостъ. Азъ скитахъ въ улицитѣ сѣни, мечтаехъ въ кититѣ градини, днесъ много спомени щастливи презъ моето сърдце ще минатъ...

А тѣжнитѣ — азъ ще забравя, ще помня само какъ луната градътъ притихналъ озарява, какъ самъ мечтая въ тишината... Приветъ ти пращамъ, градъ разлестенъ

приветъ на твоитѣ градини! Тѣ ми напомнятъ радостъ чиста и мойтѣ двадесетъ години...

Симеонъ Мариновъ

Бележки и съобщения

Първиятъ номеръ на литературната ни страница се съ повишенъ интересъ, защото всѣка сжбота ще се отрази на страницата.

Писането това, което сува мнозина хора а не. Избирайте оригинални сълишно е да съчиняватъ то толкова други прѣписали съ разни думи, средства, но съ почти сънално съдържание.

Откажете се да дѣри изъ области, въ които то го е надминало перото на. Подробноститѣ само отогъбиратъ типичното маръ.

Ако още въ началото съчинение се разбира, ще бжде краятъ, знайте, паднали на баналенъ сънално разработенъ.

Всичко за литературната страница прѣдъвика Петъръ Стамъвише.

Културни новини

Ново читалищно списание

Наскоро почва да излиза списание „Народно читалище“ подъ редакцията на известния читалищенъ деецъ Ячо Ст. Хлѣбаровъ и Ст. Н. Коледаровъ. Списанието ще излиза двуседмично при сътрудничеството на мнозина наши професори, писатели, културни и читалищни дейци.

Паметникъ на Стаменъ Панчевъ

На 22 т. м. въ Ботевградъ ще бжде освѣтенъ паметникътъ на убития презъ войната поетъ и народенъ учителъ Стаменъ Панчевъ, авторъ и

на известното стихотворение „Сине мой“... Започна презъ 1913 год.

Литературата и войната

Войната дава своитѣ жения и върху литературния животъ. Ограничено е нето на нови книги, тели и издатели. Непротивъ проектиранитѣ вестници още не сж и чакатъ... добри

Единъ застои се въ въ културния животъ. Би трѣбвало, обаче, ния и литературния насъ да продължава нормаленъ животъ, изискватъ културнитѣ си на нацията.

Книжнина

„ИСКАМЪ ДА ЖИВѢЯ“ възторзитѣ и воплитѣ на единъ младежъ отъ Д. Сърмовъ, се доставя отъ Н. Николовъ, ул. „Гурко“ 10, София. Цена 30 лева.

Една обиколка изъ Поповско

(Впечатления)

Слизамъ на гара Попово и поглеждам за граде: спретнатъ, чистъ и кокетенъ. Новитъ голѣми постройкы: популярната банка и др. му придаватъ характеръ на голѣмъ провизионенъ градъ съ търговско значение. Доволенъ съмъ отъ всичко. Напускамъ и тръгамъ за близкото село Свѣтленъ—хубаво романтично село съ прокарана електрическа инсталация. Голѣма слънчева училищна сграда покрай хубаво павирано шосе. Любезни и топли селяни. Продължавамъ—с. Априлово съ централна община помещавана въ стара извѣхтала сграда. Билъ приготвенъ плана за нова общ. сграда, който ще бжде реализиранъ въ скоро време. Развито кооперативно дѣло. Бихъ желалъ да науча нѣщо по-вече, но разполагамъ съ много малко време. Здрача ме заваря въ малкото село Долещъ—на другия денъ можахъ да да видя новата имъ училищна сграда и кооперацията—добре уредени. Тукъ има голѣмъ разплодъ на кокошки отъ бѣлата порода. Развито е яйчарството. Лозята не ставатъ. Кжсно зрѣятъ и сж малко—колкуто да здраволуваатъ мѣстнитъ нужди... По правото широко шосе достигахъ до с. Борисово—едно отъ голѣмитъ села изъ Поповско. Съ централна община, гара, т. п. станция и прогимназия. Има проектъ въ скоро време да бжде електрифицирано... Съ влака стигахъ с. Горица—малко но уредено село. Главнитъ му ръководни фактори, които виждаме въ лицето на прог. директоръ г. Градинаровъ, кмета г. К. свещеника Хр. Лазаровъ сж облъхнати отъ вътрешно желание за насаждаване на добри порядки, култура и моралъ. Това констатирахъ отъ чистотата и тънкия естетизмъ прокарани въ уредбата на училищното имъ помещение съ театр. салонъ и трапезария. Сформированъ е и църковенъ хоръ отъ прог. уч-ци—дѣло на свещеника. Започнатъ е градежа на импозантна сграда, въ която ще се помещава общината, читалището съ библиотеката и кооперацията, изготвя се плана за голѣмъ театраленъ салонъ. Въ околността на това село сж намѣрени осанки отъ римско време. Би трѣбвало да въ Български старини" да поеме инициативата и направи нуждитъ разкопки. Следващия денъ ме заваря въ с. Ломци—Радостно е да отбележимъ, че въ това село сж имали

кобрата инициат на да сградятъ съ помощта на всички селяни паметникъ за падналитъ въ войната. Освежаването му ще стане по тържественъ начинъ на 27 т. м.

Въ съседство съ с. Ломци е с. Еленово—то прави поразително впечатление съ твърде голѣмата си общинска сграда—построена по стопански начинъ. Въ нея се помещава: 1) общ. управление (къмъ намѣстничество)—уредена вътрешно по най-модеренъ начинъ; съ две спални стаи за гости; тераса и на върха на сградата голѣмъ часовникъ съ камбана; 2) театраленъ салонъ съ балконъ и ложи—наподобяващи на салонитъ отъ голѣмитъ градове. Има проектъ за снабдяване съ киноапаратура. 3) Кооперацията съ магазинъ и добре обзаведена канцелария. Това е една отъ най-богатитъ кооперации въ Поповско, чийто бързо процвѣтяване се дължи на дейния кооператоръ г. Йор. Йордановъ Радевъ. Кооперацията разполага съ собствена вършачка. Престои й да построи и модерна баня. Какю въ това така и въ другитъ поповски села е особено развито театралното дѣло, което обстоятелство ги поставя на по-горно културно ниво отъ другитъ села... На 7 км. отъ с. Еленово се намира с. Дриново—съ общ. управление, прогимназия и добър театраленъ салонъ. Учителитъ въ това село готвятъ пиесата „Ханъ Татаръ“, съ която ще откриятъ театралния си сезонъ... На следния денъ автомобилъ ме откара въ голѣмото село Водица (6000 ж.)—добре планирано, съ красива църква, т. п. станция община и голѣма прогимназия. Това село има видъ на малко градче или по-право е на път да стане такова. Градската цивилизация е засянала чувствително жителитъ на селото и тѣ носятъ самочувствието на истински граждани... с. Осиково—малко селце съ бедно население, Развито кооперативно дѣло. Особено внимание сж обърнали на читалището, което е снабдено съ собствено радио и библиотека съ 550 тома книги. Добри селски порядки.—Не вдалечъ отъ село Осиково се открива панорамата на много красивото село Царъ Асенъ разположено амфиатрално. Въ срѣдната му блѣщи на слънцето голѣмата варосана сграда на прогимназията. Отъ това село презъ Водица азъ завършихъ обиколката си.

Какво говорятъ цифритъ за миналата свѣтовна война?

Първитъ танкове Холко подводници е имала Германия? Развитето на аеропланното дѣло. 600,000 тона бодлива телъ на нѣмския фронтъ.

Всѣка война увеличава до неувѣржати размѣри военното производство и става причина да се правятъ нови сграшни изтрѣбиелни оржжия. Така напримеръ, известно е, че танка бѣ създаденъ въ разгара на миналата свѣтовна война—1916 година.

За прѣвъ пътъ той се е появилъ на бойното поле на 16 септемврий 1916 год. и билъ употребенъ отъ британската пехота, която благодарение на 10 танка, невиджани чудовища до тогава е спечелила сражението при Сомъ, макаръ и десеттѣхъ танка да сж били разбити.

Тогавашнитъ танкове били два вида: „мжжки“, снабдени съ оржжия и „женски“—въоръжени само съ картечници. Първитъ нѣмски танкове сж се появили едва въ началото на 1918 год.

Интересно е да се отбележи сжщо, че при избухването на войната, нѣмцитъ сж имали само 10 готови подводници. Презъ мартъ 1916 год. тѣ станали 48, а въ края на войната—391. Тѣ проектирали презъ 1919 год. да пустратъ още 400... Англичанитъ разполагали съ 200 подводници.

Въ началото на войната Германия разполага съ 38 ципелни и 252 аероплани. Превъ време на войната били построени още 4,730 аероплани.

Германската армия презъ време на войната е била снабдена съ седемъ милиона и половина стоманени каски.

Общата дължина на германския фронтъ съ окопитъ е била 2200 км. За тѣхъ била необходима 600,000 тона бодлива телъ, достатъчно количество да обгради границитъ на Германия съ телъ въ дълбочина 65 метра.

ПЕЧАТНИЦА „ЗОРА“ - Шуменъ

Отъ всичко видено като заключение ще забележа, че този край (Поповско) е издигнатъ много въ културно и стопанско отншение. Въ изброенитъ села липсва турски елементъ, нѣ чието обстоятелство се дължи тѣхнитъ напредѣкъ и процвѣтяване.

Петъръ Рибаровъ

1-ви Шумен. постоян. бирникъ по Испълнит. дѣла гр. Шуменъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 687

Подписаниятъ Нако Кирияковъ Филковъ 1-ви Шуменски постояненъ бирникъ по Испълнителнитъ дѣла при Шуменското Областно данъчно управление, на основание опредѣление подъ № 534 издадено отъ Шуменски околийски сждъ на 14.декемврий 1938 г. въ полза на държавното съкровище срещу Реджебъ Хюсеиновъ Юмеровъ отъ село Каменякъ Шуменска околия, за искъ отъ 2300 лева за кжснели данъци и съгласно чл. чл. 807—824 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни отъ датата на обнародването на настоящето ми въ в-къ „Шуменска поща“ въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, ще почне публичната продажба на следнитъ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива отъ 6 декара въ землището на село Каменякъ Шуменска околия мѣстността „Юр люкъ“, при сжседи: Сали Якубовъ, Али Неджибовъ и пжтъ, оценена отъ вещето лице на декаръ по 350 лв. или цѣлата за 2100 лв.

Първоначалната цена на горния имотъ ще бжде съ 20% по низка отъ оценката на вещето лице.

Продажбата свършва на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването. Залогъ за правоучастие въ търга се внася 10% върху първоначалната цена. Желаящитъ да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Шуменъ 13 октомврий 1939 година.

Бирникъ: НАКО КИРИЯКОВЪ ФИЛКОВЪ

1-ви Шумен. пост. бирникъ по Испълнителнитъ дѣла гр. Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 688

Подписаниятъ Нако Кирияковъ Филковъ 1-ви Шуменски постояненъ бирникъ по Испълнителнитъ дѣла при Шуменското областно данъчно управление на основание опредѣление подъ № 1111 издадено отъ Шуменски околийски сждъ на 9 декемврий 1938 год. въ полза на държавното съкровище срещу Зекерия Салиева Х. Османова отъ село Правици Шуменска околия, за искъ отъ 6620 лв. за закжснели данъци и съгласно чл. чл. 807—824 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни отъ датата на обнародването на настоящето ми въ в-къ „Шуменска поща“ въ канцеларията ми въ градъ Шуменъ, ще почне публичната продажба на следнитъ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива отъ 6 декара въ землището на село Правици Шуменска околия мѣстността „Пунарджикъ“, при сжседи: Мехмедъ Хаджи Исмаиловъ, Димитъръ Николовъ и пжтъ оценена отъ вещето лице на декаръ по 500 лв. или цѣлата за 3000 лева.

Първоначалната цена на горния имотъ ще бжде съ 20% по низка отъ оценката на вещето лице.

Продажбата свършва на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването. Залогъ за правоучастие въ търга се внася 10% върху първоначалната цена. Желаящитъ да наддаватъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Шуменъ, 13 октомарий 1939 год.

Бирникъ: НАКО КИРИЯКОВЪ ФИЛКОВЪ

Лошъ сънь

(Лео Ларше)

Когато слугата бѣ угасилъ последната свещъ, Робертъ Гантелмъ, известниятъ романистъ, напустна тъмния салонъ и се прибра въ спалнята си.

Той остави вратата широко отворена и си легна, поемайки като благовоние, единъ по единъ, споменитъ отъ тази вечеръ.

Почитатели, особено почитателки бѣха дошли да му предложатъ единъ чудесенъ екземпляръ отъ неговата последна книга. Луксозни коли бѣха задръстали улицата, предъ неговия домъ и цѣлъ Парижъ бѣше дефилиралъ предъ него: отъ Ото Силенщайнъ, голѣмитъ банкеръ, до незначителния Миксъ Кларинъ, саѣтския хроникьоръ, и отъ няягиня Невска до Алба Кристело, трагичната,

Утре вестницитъ щѣха да бждатъ пълни, съ шума на неговата вечеръ Той мислѣше за това усмихвайки се.

Наистина, животътъ бѣше красивъ и заслужаваше да се жвѣе. Неговитъ 45 години бѣха премичали като 45 лѣта; Издателятъ му бѣше сжщевременно и неговъ банкеръ; академията го желѣше; и той ползуватваряше клепащи, чувствувайки, че сънятъ нахлува въ захладената стая заедно съ огъня, който горѣше въ работния му кабинетъ.

Пламацитъ които се гонѣха надъ глѣзнитъ, освѣтяваха отъ време на време стенитъ, кжгето бѣха скачени антични килими съ изобразени върху тѣхъ пейзажи, изтълнени съ папагали, градоначалници, хрътки и принцеси.

Една златна рамка освѣтяваше съ цѣта на жараво, разношната подвързия на нѣкаква книга, единъ кигайски сждъ, стари саксии искрѣха въ полу-

прозрачната сѣнка, и отъ своето легло той забелѣваше върху каминката две неясни очертания: бюстовеъ на Оноре де Балзакъ и на Гюставъ Флоберъ.

Той бѣше издърпалъ дантелитъ на тънката покривка чакъ до устата си, и се готвѣше да заспи, поздравявайки се както всѣка вечеръ, задето е напустналъ военното поприще заради литературата.

„Като си помисля, промърмори той, че въ този мигъ бихъ могълъ да бжда капитанъ или началникъ на ескадронъ въ провинцията! Щѣхъ да се ожена, вѣроятно, за нѣкъс свадлива жена, която сега щѣше да бжде стара трудно бихме живѣли и...“

Сѣнката се разсѣя; появи се единъ пейзажъ, голѣма градина, въ дното на ксято се виждаше палатата на академията, а Робертъ Гантелмъ, въ скжпъ фракъ, цѣлъ покритъ съ ордени, кжсаше въ нѣ-

каква зелена ливада голѣми пампови клонки, зелени като крилетъ на папагалитъ върху скжпитъ килими.

Романистътъ бѣше заспалъ и мисгериозниятъ калейдоскопъ на съня започваше своята работа...

Внезапно, той бѣ пренесенъ вънъ отъ красивитъ градини на академията, кждето листата се кждрѣха като перуката на Людовика XIV, и му се стори, че чува гласове които идватъ отъ съседната стая.

Той се ослуша

Чудно! Оноре де Балзакъ и Гюставъ Флоберъ, слѣзли отъ камината бѣха сѣднали край огъня.

Това бѣше последното поздравление. Следъ неговитъ почитатели и почитателки, най-знаменититъ майстори на словото, идваха на свой редъ да го посѣтятъ.

Единъ ясенъ гласъ, този на Балзакъ, се зачу: „Господине, казваше маршалтъ на френ-

скиятъ романъ на отшелни кѣтъ отъ Кроасе, тази вечеръ бѣше много интересна. Сътѣтъ се е промѣнилъ отъ времето когато азъ изучавахъ „Растинякъ“ и „Евгения Гранде“. „Мадамъ де Нюсинженъ“ и „Урсула Мирие“, Вие съвсемъ ме объркахте. „Азъ се опитахъ да приложя моитъ стари психологически методи къмъ хората които дефилираха тукъ тази вечеръ, но напрѣсно. Това сж, струва ми се, както сега ги наричатъ, фантазори. Интересенъ родъ, наистина.“

„Работата на съвременни романисти трѣбва да е много усложнена. Нито единъ искренъ характеръ не открихъ. Забелѣзахъ нѣколко лица, които не ми вдѣхнаха довѣрие. нѣколко неспокойни борсови мжже, колеги прѣжлѣтели отъ зависъ, но всжщностъ, принавамъ си, нищо не разбрахъ отъ това тържество...“

(Следва)

шуменска поща

В-КЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТ

Хроника

Редакционни. Селски културни дейци, кооператори, читалищни дейатели, народни учители, прашайки редовно за вестника дописки от културно — обществен живот в вашето село. Съобщавайте само факти, кратко, на една страна на листа. Станете наши дописници и сътрудници.

Износът на грозде в областта продължава усилено. За това това помага хубавото време от няколко дни.

Дядо Никола Обретенов почина! В навечерието, когато се организираше тържествено честване 90 годишнината на известния революционер, Ботев сподвижник и четник, заслужил българин и обществен деец — дядо Никола Обретенов, син на легендарната Баба Тонка, се е поминал преди няколко вечери в Русе. Съ неговата смърт си отиде един от тримата още живи Ботеви четници.

Да бже вѣчна паметта му!

Родителско учителско сдружение при девическата гимназия „Н. Попович“ ще има годишно събрание в недѣля 15 октомврий т. г. в 15^{1/2} (3^{1/2}) часа след обѣд в салона на гимназията.

Поканват се родители и настояници да посетят събранието.

Всички агенти на храноизноса, които биха отказали предложеното имъ жито ще бъдат преследвани. Горното нареждане е дадено особено в връзка с истеклия срок на 1 октомврий по закона за облекчение на длъжниците и с истичането на фаталния срок 31 октомврий за фискалната амнистия. На всички агенти на храноизноса сж дадени най-строги нареждания в горния смисъл.

Ще бждат подпомогани от общината ни следнитѣ нуждающи се семейства,

чийто глави сж повикани на военно обучение:

1. Членовѣтѣ на семейства, които сж признати за бедни от I и II категории в Шуменската община, останали безъ доходъ, поради повикване главатѣ на семейството на военно обучение.

2. Всички семейства от гр. Шуменъ на повикани на военно обучение, чиито доходи и поминѣк сж тѣсно свързани с личността на мобилизирания и които семейства изпадат в положение на нуждающи се, тѣ като доходѣтѣ или поминѣкѣтѣ се прекратява.

Повиканитѣ на военно обучение или старшия членъ на семейството, които считатъ, че сжщото има нужда от подпомагане, подават до общината необгербвано заявление.

Родителитѣ и настоянитѣ на ученицитѣ да не забравятъ, че ученицитѣ, минали условно, ако и следната учебна година покажатъ слабъ по предмета, по който е допуснати условно, повтарятъ класа, ако иматъ това право — § 16 от правилника за гимназиитѣ.

Ученицитѣ от IV до VII кл. включ., които повтарятъ класа, ако през първия учебен срокъ покаже слабъ успѣхъ на три и повече общо образователни предмети, се изключват от гимназията по предложение на класния наставникъ и решение на учителския съветъ — чл. 140 от закона за Нар. просвѣщение.

ДЪЧО БОЕВЪ-дърводѣлецъ

Съобщавамъ на своята клиентела че от I того доброволно ликвидирахъ съдружието си съ **г. Антонъ Чолаковъ** от гр. Шуменъ и продължавамъ да работя самостоятелно до креватната фабрика „Мебель“ и срещу Дося Янакиева.

Съ почитъ: ДЪЧО БОЕВЪ

Тукъ ще ви разкажемъ за...

Радио-вълнитѣ и човѣкѣтѣ
Както е общоизвестно, днесъ цѣлата земя е остана съ стотици мощи и радиостанции, които ежеминутно прашатъ по четиритѣхъ земни посоки огромно количество радио-вълни. Тѣ проникватъ навсякъде — и в най-скрититѣ гънки по земята и въздуха.

Излишно е да казваме, че радиовълнитѣ указватъ значително влияние върху човѣка. Макаръ и да не можемъ да усѣтимъ тѣхното присѣствие тѣ съществуватъ и предизвикватъ увеличената нервност и умора между всички хора. Споредъ ученицитѣ, радиовълнитѣ ще продължаватъ да разрушаватъ бавно, но сигурно човѣшкия организъмъ и нервнитѣ болести ще се разпространятъ до невероятност.

Отъ кога се употребяватъ отровнитѣ газове?

Общоизвестно е, че страшнитѣ бойни газове сж употребени за прѣвъ път през голѣмата война. Но исторически тѣ изследвания доказватъ, че разрушителносто имъ въздействието е било познато дѣлечъ преди Христа, още в 470 г. Разбира се, тѣ сж се употребявали в другъ видъ.

При обсада на единъ градъ, така нареченитѣ лакедемонци сж запалили около градскитѣ стени смѣсъ от смола и сѣра. Вѣгърѣтѣ отнасялъ отровния пушекъ в града. Така населението е било принудено да се предаде, за да се избави отъ отровата. Тѣ си служели и съ въгленна киселина и сѣра, които сж хвърляли презъ стеницитѣ съ особенни уреди.

Въ срѣднитѣ вѣкове задушливитѣ газове били използвани под името „грѣцки огънь“. Известно е, че смѣстѣта от сѣра и смола гори даже и въ вода. Като подпалвали тя смѣсъ, изглеждало, че водата гори и суевѣрното население изпадало въ паника, като мислѣло, че неприятелѣтѣ си служатъ съ дявола...

По-късно, следъ откриването на барута и огнестрелнитѣ оръжия, тия начини отъ газовата война били забравени и изоставени.

далила

Шуменъ

Защо всички дами и госпожици предпочитатъ **Бръснаро-фризюрския салонъ „ДАЛИЛА“?**

Защото се работятъ идеални и трайни фризюри, по последнитѣ журналически **МАША**, водна ондоляция

и държи рекордъ за електрическо кждрене съ най-новитѣ изпитани апарати съ масла безъ изгаряне на главитѣ, завити краища на букли до израстване на косата. **ВЪ КОЗМЕТИЧЕСКИЯ ОТДѢЛЪ** се поставятъ специални биологични маски за подмладяване и специална лампа съ ултра къси вълни.

— **Боядисване** съ безвредни бои на коситѣ, 48 естествени цѣтотве 4 различни марки.

— **Въ мъжкия** отдѣлъ — приятна обстановка, идеална чистота, леко бръснене на зжболѣкарски столове, течаша вода и водни масажии за вѣчна младостъ. — Вежливи работници.

Съдържателъ: **ПЕНЧО АТ. АРНАУДОВ**
ул. „Славянска“, срещу 7 в. молкъ — Шуменъ

Кап. Петковско селско Общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 4309

Извѣстява се, на интересуващитѣ, се че, на 27. X. 1939 г. отъ 10 до 12 часа въ канцеларията на общ. у-ние ще произведе търгъ, съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ изсичането на дървесната маса въ слѣдитѣ нискоствѣблени сѣчища: въ землището на с. Дживогоръ м. „Ташъ каинлъкъ“ отъ 106'480 декара съ първоначална цена на декаръ 500 лв. и въ землището на с. Дрѣвница м. „Мая кору“ отъ 38'405 декара съ първоначална цена на декаръ 1500 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга 10% отъ първоначалната цена и фондовитѣ върхнини.

Закона за Б. О. П. и правилника му сж задължителни. Всички разноски по произвеждане търга сж за сметка на предприемача.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ канцеларията на общинското управление всѣки присѣственъ день.

13 октомв. 1939 г. с. Капитанъ Петко — Шуменско.

Кметъ: Хр. Христовъ
Секр. б-къ: М. Филиповъ

Четете и рѣкламирайте
в-къ „Шуменска поща“

Грубиятъ и остъръ глѣзъ на Флѣбера отговори:

„Учителю, неприятно ми да ви противорѣча, но азъ намирамъ, че нищо не се е промѣнило.“

„И сега както въ наше време тържествува посрѣдственото и беоцѣвѣното.“

„Нѣкъвга предложили ли сж ви на Сасъ, нѣкой екземпляръ отъ „Еяни“ или отъ „Дѣдо Горно“ отпечатанъ върху японскъ хартия?“

„Малкиятъ павилионъ въ Паси, кждето кредиторитѣ ви принуждаваха да се криете, освѣтяванъ ли е билъ съ полюлеи и свѣщи както този смѣшенъ апартаментъ, който прилича на пробния салонъ на нѣкой кроющъ милионеръ...“

„Видѣхте ли вие, вашитѣ читатели?“

„Вие самиятъ бѣхте беденъ...“

„Балзакъ, връщайки се къмъ една отъ своитѣ любими мании, прѣжсна автора на Мадамъ Бовари.“

„Прощавай драги приятелю, ималъ съмъ хиляди случаи да спечеля много пари. Въ Вилдварей имахъ единъ орѣмъ който би могълъ да ми донесе 3000 франка годишно...“

Флѣберъ се усмихна и продължи:

„Самъ Вие бѣхте прѣследванъ; Вие бѣхте вѣликиятъ мжченикъ на Романа, и азъ ви виждамъ, разгърденъ, гордъ, въ стариятъ си халатъ, продупченъ на лактитѣ, съ малката лампичка, която свѣтеше до зори, да творите, като нѣкой богъ, грамадната тѣлпа отъ характери и да приготвяте самъ това божествено кафе, което трѣбваше да ви попрѣчи да заспите.“

„И ако ми е позволено, сега нека кажа нѣщо за себе си!“

Азъ прекарахъ цѣлиятъ си животъ като единъ монахъ на Изкуството, въ моя покой въ Кроасе, винаги самъ, въ презрението на това, което не бѣше свършенство и абсолю-

на красота, живѣйки въ вѣчностъ безпокойство на стила, плачейки надъ нѣкоя несполучлива фраза, търсейки цѣла седмица нѣкое прилагателно, слисанъ предъ загадката на пластичното и не занимавайки се нито съ вестници нито съ реклами...“

Гласътъ на Флѣбера се повишаваше отъ гнѣвъ.

Той бѣше станалъ и Робертъ Гантелмъ виждаше неговото широко оцѣтено лице, неговитѣ дълги, червеникави като на галски вѣждъ мустаци.

„Колкото за този драматичъ, у когото сме сега, продължитой, азъ прочетохъ една страница отъ неговата последна нелепостъ; е добре, ако съществуваше наистина 10 членъ съветъ за литературата, единъ неумолимъ, справедливъ, страшенъ инквизиторски трибуналъ и ако азъ влизахъ въ него, бихъ го осѣдилъ на най-големъ страдания: стѣгане, топено олово, нажежени клещи,

за да го науча да почита смисълътъ и хармонията на френскитѣ слова!...“

Безгрѣшниятъ учителъ замълча.

Той бѣше извадилъ отъ джеба си една глинена лула и грижливо започна да я пълни.

Робертъ Гантелмъ помисли смутено:

„Боже мой, той ей сега ще задими кабинета ми, който досега е билъ изпълванъ само съ благоговийното на бѣли рози!“

Флѣберъ изглеждаше, че търси нѣщо върху чистата маса, кждето имаше само една голѣма масѣсталица, подерена отъ почитателитѣ, и една ваза съ орхидеи върху стѣклена подставка.

Той промърмори:

„Дори хартията нѣма на масата му, човѣкѣтѣ да си запали лулата... толкова по-зле, ще откъсна отъ нѣкоя книга“

Робертъ Гантелмъ го видѣ съ ужасъ, че отива къмъ би-

блиотека и го чу да бръ-

„Шатобриенъ... Юго-закъ... Готие... Не, не да докосвамъ тѣзи имена...“

„А, намѣрихъ! извнѣ внезапно.“

Издание върху японскъ хартия, което тѣзи фантасму донесоха тази вечеръ ми свърши работата.“

И той напила луксозния Робертъ Гантелмъ изведе единъ вѣкъ и се събуди.

ледна къмъ кабинета си.

Двата бюста на Огюст Балзакъ и на Гюставъ бертъ бѣха неподвижни въ високата камина, която щаже слаба червена сѣна и той прошепъ горчиво кѣвъ страшенъ сънъ, по-

заспа на лѣвата си страна.

Прев. отъ френски: Ив. Вѣднѣ